keigeparrajaste oskad tehha. Se olgo sinno ello märk ja iggapäine murre ja tö. Keige önneliktumaks on kita sedda innimest, kes ommal kohhal kohhane, ja kes omma töödd, misga temma Jummala tahtmisse järrel omma pead peab toitma, targaste, hea mele- ja römoga teeb. Temma tö on temmal armas, ja omma tö waewa saab ta ommale palgaks.

12) Möistus ja sündlik meel on seltsilisse ello pöhhi. Keige asjade kohta öppi siis issiennesele arroteggema ommast aiast, jöust, warrast, ammetist, seisusest, ja mis sedda möda so kohhus on tehha ja toimetada. Hoia ennast teistele üllekohhut teggemast ja nende käest nöudmast, mis öigusse wasto käib. Kes möistlik ja hea on teiste wasto, selle wasto on teised ka möistlikkud ja head. Kes heldusega teiste wasto jöuab, sedda armastawad keik, ja sowiwad temmale süddamest head. Selge meel, puhhas südda ja armastus, need kolm on need siddemed, mis innimesst waimolikkult kokkohoidwad, ja neid ühhe teise melest armsaks tewad. Jummal issi ühhendab neid ühhe teisega ja önnistab neid; ja kuida neid ausaks ja pühhaks piddada, selle polest annab Jesus Kristus meile täit öppetust ja tähte. Önsad on need, kes temma jälga möda käiwad! —

---

3. Kes teisele hauko kaewab, se isse sisse langeb.

Ennemuiste ellas hommikomaal üks würst, kellel keiksuggused ammetmehhed ollid. Agga nende keikide seast olli temma maalmeister tiggeda, kawwala ja kurja süddamega mees. Sesamma tigge mees kiusas isseärranis omma würsti pumeistert, ja püdis tedda, kuida ial möistis, kas omma würsti ees alwaks tehha, ehk koggoni surma sata. Agga keik olli asjata. Sest se pumeister olli tark ja jummalakartlik mees, kes Jum-